

Wat hebben lijden en oriëntatie met elkaar te maken? Frank JMA Castelyns toont het gelaat van Jezus Christus, een portret van Rosa Luxemburg, de oneindige wandelaar Ahasverus (omdat hij volgens de legende geweigerd had Jezus, beladen met het kruis, aan zijn deur te laten rusten) en andere historische en mythische figuren in de samenhang van vermeende oriëntatiepunten, zoals bijvoorbeeld 'North' en 'East', op een foto van een krant of een opname van riooldeksels op Wall Street. Waar ligt het 'Noorden' van onze oriëntatie? Castelyns biedt een mogelijke focus, letterlijk in de vorm van een cirkel op reeksen zoals *Ahasverus (Schotwond – Remember Sierra Leone)* of *Disco*. Inhoudelijk leidt de focus naar nieuwe betekenissen en dubbele beeldlagen – zelfs de riooldeksels verschijnen in dit licht als een symbolische focus naar de keerzijde van de eigen grond – maar ook formeel dient zich de cirkel zelf als houvast aan, op zoek naar oriëntatie. Waar vinden we ze? In deze aandachtspunten – in een formeel houvast, doordrongen van een verleden dat zich steeds opnieuw ontvouwt. Een lijfspreuk zoals *Amor fati, Liefde voor het lot*, die de kunstenaar aan Friedrich Nietzsche ontleent, geeft hij Ahasverus mee op zijn weg. Of ook mee aan de kijker? Zou Rosa Luxemburg, die in 1919 vermoord werd, haar 'lot' hebben omhelsd? Een politieke strijd zoals zij die heeft gevoerd, als Duitse communiste aan het begin van de twintigste eeuw, staat dichterbij 'de mens in opstand' – met de woorden van Albert Camus – dan bij het zich schikken in zijn onmacht. Tonen de riooldeksels op Wall Street dan de weg in het kapitalisme? De aanduidingen van Castelyns vormen zelf geen cirkelbeweging, ook het formele houvast is maar deel van een grotere problematiek. Die begint met de vraag naar het menselijke lijden en eindigt overal waar Ahasverus welkom is.